

32004L0048

30.4.2004

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

L 157/45

**DIRECTIVA 2004/48/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**  
**din 29 aprilie 2004**  
**privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală**  
**(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European <sup>(1)</sup>,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat <sup>(2)</sup>,

întrucât:

- (1) Realizarea pieței interne presupune eliminarea restricțiilor la libera circulație și a denaturărilor concurenței, creând în același timp un mediu favorabil pentru inovație și investiții. În acest context, protecția proprietății intelectuale este un element esențial pentru succesul pieței interne. Protecția proprietății intelectuale este importantă nu numai pentru promovarea inovației și a creației, ci și pentru dezvoltarea ocupării forței de muncă și ameliorarea competitivității.
- (2) Protecția proprietății intelectuale ar trebui să permită inventatorului sau creatorului să obțină un profit legitim din invenția sau creația sa. Aceasta ar trebui de asemenea să permită difuzarea cât mai largă a operelor, a ideilor și a competențelor noi. În același timp, protecția proprietății intelectuale nu ar trebui să fie un obstacol în calea libertății de exprimare și nici a circulației informațiilor și a protecției datelor personale, inclusiv pe internet.
- (3) Cu toate acestea, fără mijloace eficiente, în măsură să impună respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, inovația și creația sunt descurajate, iar investițiile reduse. Este deci necesar să se asigure ca dreptul material al proprietății intelectuale, care este astăzi reglementat pe larg de *acquis-ul comunitar*, să fie aplicat efectiv în Comunitate. În această privință, mijloacele de a impune respectarea drepturilor de proprietate intelectuală au o importanță esențială pentru succesul pieței interne.
- (4) Pe plan internațional, toate statele membre, precum și Comunitatea însăși, în chestiunile în care sunt competente, sunt legate prin Acordul privind aspectele comerciale ale

drepturilor de proprietate intelectuală („Acordul TRIPS”), aprobat, în cadrul negocierilor multilaterale ale Rundeii Uruguay, prin Decizia 94/800/CE a Consiliului <sup>(3)</sup>, și încheiat în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului.

- (5) Acordul TRIPS cuprinde în special dispoziții referitoare la mijloacele de a impune respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, care constituie norme comune aplicabile pe plan internațional și sunt puse în aplicare în toate statele membre. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor internaționale ale statelor membre, inclusiv celor care rezultă din Acordul TRIPS.
- (6) Pe de altă parte, există convenții internaționale la care toate statele membre sunt părți și care cuprind de asemenea dispoziții referitoare la mijloacele de a impune respectarea drepturilor de proprietate intelectuală. Acesta este în special cazul Convenției de la Paris pentru protecția proprietății industriale, al Convenției de la Berna pentru protecția operelor literare și artistice și al Convenției de la Roma privind protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune.
- (7) Din consultările angajate de Comisie cu privire la această chestiune reiese că, în statele membre, și în pofida dispozițiilor Acordului TRIPS, există încă disparități importante în ceea ce privește mijloacele de a impune respectarea drepturilor de proprietate intelectuală. Astfel, normele de aplicare a măsurilor provizorii care sunt utilizate în special pentru conservarea probelor, calculul daunelor-interese sau normele procedurale pentru a determina încetarea încălcării drepturilor de proprietate intelectuală prezintă diferențe importante de la un stat membru la altul. În unele state membre, nu există măsuri, proceduri și mijloace de reparare, cum ar fi dreptul de informare și retragerea, pe cheltuiela contravenientului, a mărfurilor contrafăcute introduse pe piață.
- (8) Disparitățile care există între sistemele din statele membre în ceea ce privește mijloacele de a impune respectarea drepturilor de proprietate intelectuală sunt dăunătoare bunei funcționări a pieței interne și nu permit să se procedeze astfel încât drepturile de proprietate intelectuală să beneficieze de un nivel de protecție echivalent pe întreg teritoriul Comunității. Această situație nu este de natură să favorizeze libera circulație în cadrul pieței interne și nici să creeze un mediu favorabil unei concurențe sănătoase.

<sup>(1)</sup> JO C 32, 5.2.2004, p. 15.

<sup>(2)</sup> Avizul Parlamentului European din 9 martie 2004 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 26 aprilie 2004.

<sup>(3)</sup> JO L 336, 23.12.1994, p. 1.

- (9) Disparitățile actuale conduc de asemenea la o diminuare a dreptului material al proprietății intelectuale și la o fragmentare a pieței interne în acest domeniu. Aceasta face ca mediile economice să-și piardă încrederea în piața internă și, prin urmare, conduce la o reducere a investițiilor în inovație și creație. Încălțările drepturilor de proprietate intelectuală sunt din ce în ce mai mult legate de criminalitatea organizată. Dezvoltarea folosirii internetului permite o distribuire instantanee a produselor piratate în toată lumea. Respectarea efectivă a dreptului material de proprietate intelectuală ar trebui să fie asigurată printr-o acțiune specifică la nivel comunitar. Apropierea legislațiilor în domeniu din statele membre este deci o condiție esențială pentru buna funcționare a pieței interne.
- (10) Obiectivul prezentei directive constă în apropierea acestor legislații pentru a asigura un nivel de protecție ridicat, echivalent și omogen, al proprietății intelectuale în cadrul pieței interne.
- (11) Prezenta directivă nu urmărește să stabilească norme armonizate privind cooperarea judiciară, competența judecătorească, recunoașterea și punerea în executare a hotărârilor în materie civilă și comercială, sau să reglementeze legea aplicabilă. Instrumentele comunitare care reglementează ca norme generale aceste domenii sunt, în principiu, aplicabile și proprietății intelectuale.
- (12) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere aplicării regulilor de concurență, în special articolelor 81 și 82 din tratat. Măsurile prevăzute prin prezenta directivă nu ar trebui să fie utilizate pentru a restrânge ilegitim concurența într-un mod care să contravină tratatului.
- (13) Este necesar să se determine domeniul de aplicare a prezentei directive cât mai extins posibil pentru a include toate drepturile de proprietate intelectuală reglementate prin dispozițiile comunitare în materie și/sau de legislația internă a statului membru respectiv. Cu toate acestea, această cerință nu se opune posibilității, pentru statele membre care doresc acest lucru, de a extinde, pentru nevoi interne, dispozițiile prezentei directive la acte de concurență nelocală, inclusiv copiile parazite, sau de activități similare.
- (14) Măsurile prevăzute la articolul 6 alineatul (2), articolul 8 alineatul (1) și articolul 9 alineatul (2) se aplică numai actelor întreprinse la scară comercială, fără a aduce atingere posibilității pe care o au statele membre de a aplica aceste măsuri și altor acte. Actele întreprinse la scară comercială sunt cele care au ca scop obținerea unui avantaj economic sau comercial direct sau indirect, ceea ce exclude în mod normal actele consumatorilor finali care acționează cu bună credință.
- (15) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului material al proprietății intelectuale, Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date <sup>(1)</sup>, Directivei 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnăturile electronice <sup>(2)</sup> și Directivei 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă <sup>(3)</sup>.
- (16) Dispozițiile prezentei directive nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor speciale privind respectarea drepturilor și excepțiilor în domeniul dreptului de autor și al drepturilor conexe prevăzute prin instrumentele comunitare și în special cele care sunt cuprinse în Directiva 91/250/CEE a Consiliului din 14 mai 1991 privind protecția juridică a programelor pentru calculator <sup>(4)</sup> sau în Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și ale drepturilor conexe în societatea informațională <sup>(5)</sup>.
- (17) Măsurile, procedurile și mijloacele de reparație prevăzute prin prezenta directivă ar trebui să fie stabilite în fiecare caz astfel încât să țină seama în mod corespunzător de caracteristicile specifice ale acestui caz, în special de caracteristicile specifice fiecărui drept de proprietate intelectuală și, atunci când este cazul, de caracterul intenționat sau neintenționat al infracțiunii săvârșite.
- (18) Ar trebui ca persoanele îndreptățite să solicite aplicarea acestor măsuri, proceduri și mijloace de reparație să fie nu numai titularii drepturilor, ci și persoanele care au un interes direct și capacitatea procesuală dacă și în măsura în care legislația aplicabilă permite aceasta, ceea ce poate include organizațiile profesionale însărcinate cu gestionarea acestor drepturi sau cu apărarea intereselor colective individuale de care sunt responsabile.
- (19) Întrucât dreptul de autor există încă de la crearea unei opere și nu necesită o înregistrare formală, este util să se reia norma enunțată la articolul 15 din Convenția de la Berna care stabilește prezumția conform căreia autorul unei opere literare sau artistice este considerat ca atare atunci când numele său este indicat pe operă. O prezumție de același fel ar trebui să se aplice deținătorilor de drepturi conexe de vreme ce adesea titularul unui drept conex, de exemplu un producător de fonograme, este acela care va încerca să apere drepturile și să lupte împotriva actelor de piraterie.
- (20) Întrucât dovada este un element esențial pentru stabilirea violării drepturilor de proprietate intelectuală, trebuie să se asigure mijloace eficiente de a prezenta, de a obține și de a conserva dovezile. Procedurile ar trebui să respecte drepturile apărării și să ofere garanțiile necesare, inclusiv protecția informațiilor confidențiale. În ceea ce privește violarea la scară comercială, este de asemenea important ca instanțele să poată ordona accesul, dacă este cazul, la documentele bancare, financiare și comerciale care se află sub controlul presupusului făptuitor.

(1) JO L 281, 23.11.1995, p. 31. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

(2) JO L 13, 19.1.2000, p. 12.

(3) JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

(4) JO L 122, 17.5.1991, p. 42. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 93/98/CEE (JO L 290, 24.11.1993, p. 9).

(5) JO L 167, 22.6.2001, p. 10.

- (21) Alte măsuri destinate să asigure un nivel ridicat de protecție există în unele state membre și ar trebui să fie disponibile în toate statele membre. Acesta este cazul dreptului la informare, care permite obținerea de informații exacte privind originea mărfurilor sau a serviciilor contrafăcute, circuitele de distribuție și identitatea terților implicați în infracțiune.
- (22) Este de asemenea indispensabil să se prevadă măsuri provizorii pentru stoparea imediată a infracțiunilor fără a se aștepta o decizie de fond, cu respectarea drepturilor de apărare, asigurând proporționalitatea măsurilor provizorii în funcție de specificul fiecărui caz și prevăzând garanțiile necesare pentru a acoperi costurile și prejudiciile provocate părții pârâte de o cerere nejustificată. Aceste măsuri sunt în special justificate atunci când orice întârziere ar fi de natură să provoace un prejudiciu ireparabil titularului unui drept de proprietate intelectuală.
- (23) Fără a aduce atingere oricărei alte măsuri, proceduri sau mijloc de reparație existente, titularii drepturilor ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita un ordin judecătoresc împotriva unui intermediar ale cărui servicii sunt utilizate de un terț pentru a viola dreptul de proprietate industrială a titularului. Condițiile și procedurile cu privire la un astfel de ordin judecătoresc ar trebui să rămână sub incidența dreptului intern al statelor membre. În ceea ce privește încălcarea dreptului de autor și a drepturilor conexe, un nivel ridicat de armonizare este deja prevăzut prin Directiva 2001/29/CE. Prin urmare, ar trebui ca prezenta directivă să nu aducă atingere articolului 8 alineatul (3) din Directiva 2001/29/CE.
- (24) După caz și dacă împrejurările justifică aceasta, măsurile, procedurile și mijloacele de reparație care trebuie prevăzute ar trebui să cuprindă măsuri de interdicție, cu scopul de a împiedica viitoare încălcări ale drepturilor de proprietate intelectuală. De asemenea, ar trebui să existe măsuri corective, dacă este cazul pe cheltuiala făptuitorului, cum ar fi retragerea, scoaterea definitivă din circuitele comerciale sau distrugerea mărfurilor contrafăcute și, în cazuri corespunzătoare, a materialelor și a instrumentelor utilizate în principal pentru crearea sau fabricarea acestor mărfuri. Aceste măsuri corective ar trebui să țină seama inclusiv de interesele terților, în special consumatorii și particularii care acționează cu bună credință.
- (25) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să prevadă, în situații în care o infracțiune este săvârșită fără intenție și nu din neglijență și în care măsurile corective sau ordinele judecătorești prevăzute prin prezenta directivă ar fi disproportionale, ca, în cazuri corespunzătoare, să poată fi acordată o reparație bănească părții vătămate, ca măsură alternativă. Cu toate acestea, atunci când utilizarea comercială a mărfurilor contrafăcute sau furnizarea de servicii constituie o încălcare a altui drept decât acela referitor la proprietatea intelectuală sau sunt susceptibile să vătămăze consumatorilor, această utilizare sau această furnizare ar trebui să rămână interzisă.
- (26) Pentru a repara prejudiciul suferit în urma unei infracțiuni săvârșite de un contravenient care a acționat cu bună știință sau având motive suficiente să cunoască că poate genera o astfel de infracțiune, valoarea daunelor-interese acordate titularului dreptului ar trebui să ia în considerare toate aspectele corespunzătoare, cum ar fi câștigul nerealizat de titularul dreptului, sau beneficiile fără justă cauză realizate de contravenient și, dacă este cazul, orice prejudiciu moral cauzat titularului dreptului. Valoarea daunelor-interese ar putea fi calculată și ea, de exemplu, în cazurile în care este dificil să se stabilească valoarea prejudiciului suferit în realitate, plecând de la elemente cum ar fi redevențele sau sumele care ar fi fost datorate în cazul în care contravenientul ar fi cerut autorizația de a utiliza dreptul de proprietate intelectuală respectiv. Scopul nu este acela de a introduce obligația de a prevedea daune-interese punitive, ci de a permite despăgubirea pe criterii obiective, ținând în același timp seama de costurile suportate de titularul dreptului, cum ar fi cheltuielile de cercetare și de identificare.
- (27) Ca descurajare suplimentară a unor viitoare încălcări și pentru a contribui la conștientizarea publicului în sensul larg, este util să se asigure publicitatea hotărârilor pronunțate în cazurile de încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală.
- (28) În afară de măsurile, procedurile și mijloacele de reparație de natură civilă și administrativă prevăzute în temeiul prezentei directive, sancțiunile penale constituie, de asemenea, în cazuri corespunzătoare, un mijloc de a asigura respectarea drepturilor de proprietate intelectuală.
- (29) Industria ar trebui să participe activ la lupta împotriva pirateriei și contrafacerii. Dezvoltarea codurilor de conduită în mediile direct interesate reprezintă un mijloc complementar cadrului de reglementare. Statele membre, în colaborare cu Comisia, ar trebui să încurajeze elaborarea de coduri de conduită în general. Controlul fabricării discurilor optice, în special cu ajutorul unui cod de identificare aplicat pe discurile fabricate în Comunitate, contribuie la limitarea atingerilor aduse drepturilor de proprietate intelectuală în acest sector, care este supus pirateriei pe scară largă. Cu toate acestea, aceste măsuri tehnice de protecție nu ar trebui să fie utilizate în mod abuziv cu scopul de a închide piețele și de a controla importurile paralele.
- (30) Pentru a facilita aplicarea uniformă a prezentei directive, trebuie să se prevadă mecanisme de cooperare și un schimb de informații între statele membre, pe de o parte, și între acestea și Comisie, pe de altă parte, în special prin crearea unei rețele de corespondenți desemnați de statele membre și prin prezentarea de rapoarte regulate care să evalueze aplicarea prezentei directive și eficacitatea măsurilor luate de către diferitele organisme naționale.
- (31) Întrucât, din motivele menționate, obiectivul prezentei directive poate fi realizat mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate să ia măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității consacrat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității așa cum este enunțat la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar atingerii acestui obiectiv.
- (32) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile care sunt recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În special, prezenta directivă urmărește să asigure respectarea deplină a proprietății intelectuale, în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din această cartă,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

## CAPITOLUL I

### OBIECT ȘI DOMENIU DE APLICARE

#### Articolul 1

##### Obiect

Prezenta directivă privește măsurile, procedurile și mijloacele de reparație necesare pentru a asigura respectarea drepturilor de proprietate intelectuală. În înțelesul prezentei directive, expresia „drepturi de proprietate intelectuală” include drepturile de proprietate industrială.

#### Articolul 2

##### Domeniu de aplicare

(1) Fără a aduce atingere mijloacelor prevăzute sau care pot fi prevăzute prin legislația comunitară sau internă, în măsura în care aceste mijloace sunt favorabile titularilor drepturilor, măsurile, procedurile și mijloacele de reparație prevăzute prin prezenta directivă se aplică, în conformitate cu articolul 3, oricărei încălcări a drepturilor de proprietate intelectuală, prevăzute de legislația comunitară și/sau legislația internă a statului membru în cauză.

(2) Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor speciale privind respectarea drepturilor și excepțiile prevăzute de legislația comunitară în domeniul dreptului de autor și al drepturilor conexe dreptului de autor, mai ales de Directiva 91/250/CEE, în special articolul 7, sau de Directiva 2001/29/CE, în special articolele 2-6 și articolul 8.

(3) Prezenta directivă nu aduce atingere:

- (a) dispozițiilor comunitare care reglementează dreptul material al proprietății intelectuale, Directivei 95/46/CE, Directivei 1999/93/CE și Directivei 2003/31/CE în general și articolelor 12-15 ale acestei ultime directive în special;
- (b) obligațiilor care decurg, pentru statele membre, din convențiile internaționale și în special din Acordul TRIPS, inclusiv cele referitoare la procedurile penale și la sancțiunile aplicabile;
- (c) oricăror dispoziții interne ale statelor membre referitoare la procedurile penale sau la sancțiunile ce se aplică în cazul încălcării drepturilor de proprietate intelectuală.

## CAPITOLUL II

### MĂSURI, PROCEDURI ȘI MIJLOACE DE REPARAȚIE

#### Secțiunea 1

##### Dispoziții generale

#### Articolul 3

##### Obligație generală

(1) Statele membre prevăd măsuri, proceduri și mijloace de reparație necesare pentru a asigura respectarea drepturilor de proprietate intelectuală care intră sub incidența prezentei directive. Aceste măsuri, proceduri și mijloace de reparație trebuie să fie corecte și echitabile, nu trebuie să fie complicate în mod inutil sau costisitoare, ori să presupună termene nerezonabile sau să atragă întârzieri nejustificate.

(2) Măsurile, procedurile și mijloacele de reparație trebuie să fie de asemenea eficiente, proporționale și disuasive și să fie aplicate astfel încât să se evite crearea unor obstacole în calea comerțului legal și să se ofere protecție împotriva folosirii lor abuzive.

#### Articolul 4

##### Persoane îndreptățite să solicite aplicarea unor măsuri, proceduri și mijloace de reparație

Statele membre recunosc ca fiind îndreptățite să solicite aplicarea măsurilor, procedurilor și mijloacelor de reparație menționate în prezentul capitol următoarele persoane:

- (a) titularii drepturilor de proprietate intelectuală, în conformitate cu dispozițiile legislației aplicabile,
- (b) toate celelalte persoane autorizate să utilizeze aceste drepturi, în special licențiații, în măsura în care legislația aplicabilă permite acest lucru și în conformitate cu aceasta,
- (c) organismele de gestionare colectivă a drepturilor de proprietate intelectuală recunoscute prin lege ca având calitatea de a-i reprezenta pe titularii drepturilor de proprietate intelectuală, în măsura în care dispozițiile legislației aplicabile permit acest lucru și în conformitate cu acestea,
- (d) organismele de protecție profesională recunoscute prin lege ca având calitatea de a-i reprezenta pe titularii drepturilor de proprietate intelectuală, în măsura în care dispozițiile legislației aplicabile permit acest lucru și în conformitate cu acestea.

#### Articolul 5

##### Prezumția calității de autor sau de titular al dreptului

Pentru aplicarea măsurilor, procedurilor și mijloacelor de reparație prevăzute prin prezenta directivă,

- (a) pentru ca autorul unei opere literare sau artistice să fie, până la proba contrară, considerat ca atare și admis, prin urmare, să inițieze proceduri împotriva nerespectării drepturilor, este suficient ca numele său să fie menționat pe operă în modul obișnuit;
- (b) litera (a) se aplică *mutatis mutandis* titularilor de drepturi conexe dreptului de autor în ceea ce privește obiectul lor protejat.

#### Secțiunea 2

##### Dovezi

#### Articolul 6

##### Dovezi

(1) Statele membre se asigură că, la cererea unei părți care a prezentat dovezi accesibile în mod rezonabil, suficiente în sprijinul pretențiilor sale și a precizat dovezile pe care se întemeiază pretențiile sale care se află sub controlul părții adverse, autoritățile judecătorești competente să poată ordona ca aceste dovezi să fie prezentate de partea adversă, sub rezerva asigurării protecției informațiilor confidențiale. În sensul prezentului alineat, statele membre pot să prevadă că un eșantion rezonabil al unui număr mare de copii ale unei opere sau ale oricărui alt obiect protejat să fie considerat de către autoritățile judecătorești competente ca reprezentând dovezi suficiente.

(2) În aceleași condiții, în cazul unei încălcări săvârșite pe scară comercială, statele membre iau măsurile necesare pentru a permite autoritățile judecătorești competente, dacă este cazul, la cererea unei părți, să ordone comunicarea de documente bancare, financiare sau comerciale, care se află sub controlul părții adverse, sub rezerva asigurării protecției informațiilor confidențiale.

#### Articolul 7

##### Măsuri de conservare a dovezilor

(1) Înainte chiar de introducerea unei acțiuni pe fond, statele membre se asigură că autoritățile judecătorești competente pot, la cererea unei părți care a prezentat dovezi în mod rezonabil accesibile și suficiente în sprijinul pretențiilor sale privind încălcarea drepturilor sale de proprietate intelectuală sau iminența unei astfel de încălcări, să ordone măsuri provizorii rapide și eficiente pentru a conserva dovezile pertinente referitoare la încălcarea menționată, sub rezerva asigurării protecției informațiilor confidențiale. Astfel de măsuri pot să includă descrierea detaliată cu sau fără prelevare de eşantioane sau sechestrul fizic al mărfurilor în litigiu și, în cazurile corespunzătoare, a materialelor și instrumentelor utilizate pentru a produce și/sau distribui aceste mărfuri, precum și documentele care se referă la ele. Aceste măsuri sunt luate, dacă este cazul, fără audierea celeilalte părți, în special atunci când orice întârziere este susceptibilă să provoace o vătămare ireparabilă titularului dreptului sau atunci când există riscul, care poate fi demonstrat, de distrugere a dovezilor.

În cazurile în care măsurile de conservare a dovezilor sunt adoptate fără audierea celeilalte părți, părților afectate li se aduce imediat la cunoștință acest lucru, cel târziu îndată după executarea măsurilor. O revizuire, inclusiv dreptul de a fi audiat, are loc la cererea părților afectate pentru a se decide, în termen rezonabil după notificarea măsurilor, dacă acestea sunt modificate, abrogate sau confirmate.

(2) Statele membre se asigură că măsurile de conservare dovezilor să poată fi condiționate de constituirea de către reclamant a unei cauțiuni sau a unei garanții echivalente corespunzătoare, destinate să asigure acoperirea oricărui prejudiciu suferit de părât, în conformitate cu alineatul (4).

(3) Statele membre asigură ca măsurile de conservare a dovezilor sunt abrogate sau încetează să producă efecte în alt mod, la cererea părâtului, fără a aduce atingere pretențiilor la daunele-interese, dacă reclamantul nu a introdus, într-un termen rezonabil, o acțiune care să conducă la o decizie pe fond în fața autorității judecătorești competente, termen care va fi stabilit de către autoritatea judecătorească care ordonă măsurile atunci când legislația statului membru o permite sau, dacă nu se stabilește acest lucru, într-un termen care nu depășește douăzeci de zile lucrătoare sau treizeci și una de zile calendaristice dacă acest termen este mai lung.

(4) În cazul în care măsurile de conservare a dovezilor sunt abrogate sau încetează să se mai aplice datorită oricărui act sau omisiuni a reclamantului, ori în cazurile în care se constată ulterior că nu a existat o încălcare sau o amenințare de încălcare a unui drept de proprietate intelectuală, autoritățile judecătorești sunt împuternicite să ordone reclamantului, la cererea părâtului, să acorde acestuia o despăgubire corespunzătoare ca reparație pentru orice prejudiciu provocat de aceste măsuri.

(5) Statele membre pot să ia măsuri pentru a proteja identitatea martorilor.

#### Secțiunea 3

##### Dreptul la informare

#### Articolul 8

##### Dreptul la informare

(1) Statele membre asigură ca, în cadrul unei acțiuni referitoare la încălcarea unui drept de proprietate intelectuală și ca răspuns la o cerere justificată și rezonabilă a reclamantului, autoritățile judecătorești competente să poată ordona ca informațiile privind originea și rețelele de distribuție a mărfurilor sau a serviciilor care aduc încălcă unui drept de proprietate intelectuală să fie furnizate de contravenient și/sau de orice altă persoană care:

- (a) a fost găsită în posesia mărfurilor contrafăcute la scară comercială;
- (b) a fost găsită în timp ce utiliza servicii contrafăcute la scară comercială;
- (c) a fost găsită în timp ce furniza, la scară comercială, servicii utilizate în activități de contrafacere sau
- (d) a fost semnalată, de către persoana menționată la litera (a), (b) sau (c), ca intervenind în producerea, fabricarea sau distribuția mărfurilor sau în furnizarea serviciilor.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) cuprind, după caz:

- (a) denumirea și adresele producătorilor, fabricanților, distribuitorilor, furnizorilor și ale celorlalți deținători anteriori ai mărfurilor sau ai serviciilor, precum și ale angroșiștilor destinatari și ale vânzătorilor cu amănuntul;
- (b) informații privind cantitățile produse, fabricate, livrate, primite sau comandate, precum și prețul obținut pentru mărfurile sau serviciile respective.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică fără a aduce atingere altor acte cu putere de lege și norme administrative care:

- (a) acordă titularului dreptul de a primi informații mai extinse;
- (b) reglementează utilizarea în cauzele civile sau penale a informațiilor comunicate în conformitate cu prezentul articol;
- (c) reglementează răspunderea pentru abuzul de drept la informare;
- (d) dau posibilitatea să se refuze furnizarea de informații care ar constrânge persoana menționată la alineatul (1) să admită propria sa participare sau cea a rudelor sale apropiate la încălcarea unui drept de proprietate intelectuală sau
- (e) reglementează protecția confidențialității surselor de informare sau prelucrarea datelor cu caracter personal.

## Secțiunea 4

**Măsurile provizorii și de conservare**

## Articolul 9

**Măsurile provizorii și asigurătorii**

(1) Statele membre asigură ca autoritățile judecătorești competente să poată, la cererea reclamantului:

(a) să pronunțe împotriva presupusului contravenient o ordonanță de urgență cu scopul de a preveni orice încălcare iminentă a unui drept de proprietate intelectuală, de a interzice, cu titlu provizoriu și sub rezerva, dacă este cazul, plății unei daune cominatorii atunci când legislația internă prevede acest lucru, ca prezumatele încălcări ale acestui drept să continue, sau de a subordona continuarea lor constituirii unor garanții destinate să asigure despăgubirea titularului dreptului; o ordonanță de urgență poate fi de asemenea pronunțată, în aceleași condiții, împotriva unui intermediar ale cărui servicii sunt utilizate de către un terț pentru a încălca un drept de proprietate intelectuală; ordonatele judecătorești împotriva intermediarilor ale căror servicii sunt utilizate de către un terț pentru a aduce atingere unui drept de autor sau unui drept conex sunt reglementate prin Directiva 2001/29/CE;

(b) să ordone sechestrarea sau predarea mărfurilor suspectate de a încălca un drept de proprietate intelectuală, pentru a împiedica introducerea sau circulația lor în circuitele comerciale.

(2) În cazul unei încălcări la scară comercială, statele membre asigură ca autoritățile judecătorești competente să poată ordona, dacă partea vătămată face dovada unor împrejurări susceptibile să pună în pericol recuperarea daunelor-interese, sechestrul asigurător al bunurilor mobile și imobile ale presupusului contravenient, inclusiv blocarea conturilor sale bancare și a altor bunuri. În acest scop, autoritățile competente pot să ordone comunicarea unor documente bancare, financiare sau comerciale sau accesul corespunzător la informațiile pertinente.

(3) Autoritățile judecătorești sunt autorizate, cu privire la măsurile menționate la alineatele (1) și (2), să solicite reclamantului să prezinte orice dovadă disponibilă în mod rezonabil, pentru a dobândi cu suficientă certitudine convingerea că acesta este titularul dreptului și că dreptul acestuia a fost încălcat sau că această încălcare este iminentă.

(4) Statele membre asigură ca măsurile provizorii menționate la alineatele (1) și (2) să poată, în cazurile corespunzătoare, să fie luate fără audierea pârâtului, în special atunci când orice întârziere ar cauza o vătămare ireparabilă titularului dreptului. În acest caz, părților li se aduce imediat la cunoștință acest lucru, de îndată după aplicarea măsurilor.

O revizuire, inclusiv dreptul de a fi audiat, are loc la cererea pârâtului pentru a se decide, într-un termen rezonabil de la notificarea măsurilor, dacă acestea sunt modificate, revocate sau confirmate.

(5) Statele membre asigură ca măsurile provizorii menționate la alineatele (1) și (2) să fie abrogate sau să înceteze de a produce efecte într-un alt mod, la cererea pârâtului, dacă reclamantul nu a introdus, într-un termen rezonabil, o acțiune care să conducă la o decizie pe fond în fața autorității judecătorești competente, termen care va fi stabilit de către autoritatea judecătorească care ordonă măsurile atunci când legislația statului membru o permite sau, dacă nu se stabilește acest lucru, într-un termen care nu depășește douăzeci de zile lucrătoare sau treizeci și una de zile calendaristice dacă acest termen este mai lung.

(6) Autoritățile judecătorești competente pot să condiționeze măsurile provizorii menționate la alineatele (1) și (2) de constituirea de către reclamant a unei cauțiuni sau a unei garanții echivalente corespunzătoare, destinată să asigure acoperirea oricărui prejudiciu suferit de pârât, în conformitate cu dispozițiile alineatului (7).

(7) În cazurile în care măsurile provizorii sunt revocate sau încetează să se mai aplice datorită oricărei acțiuni sau omisiuni a reclamantului ori în cazurile în care se constată ulterior că nu a existat o încălcare sau o amenințare de încălcare a unui drept de proprietate intelectuală, autoritățile judecătorești sunt autorizate să ordone reclamantului, la cererea pârâtului, să acorde acestuia o despăgubire corespunzătoare ca reparație pentru orice vătămare provocată prin aceste măsuri.

## Secțiunea 5

**Măsurile care rezultă dintr-o hotărâre de fond**

## Articolul 10

**Măsurile corective**

(1) Fără a aduce atingere eventualelor daune-interese datorate titularului dreptului în temeiul încălcării și fără nici o despăgubire, statele membre asigură ca autoritățile judecătorești competente să poată ordona la cererea reclamantului luarea de măsuri corespunzătoare cu privire la mărfurile care s-a constatat că încălcă un drept de proprietate intelectuală și, în cazurile corespunzătoare, cu privire la materialele și instrumentele care au servit în principal la crearea și fabricarea acestor mărfuri. Printre aceste măsuri, vor figura în special:

- (a) retragerea din circuitele comerciale;
- (b) retragerea definitivă din circuitele comerciale sau
- (c) distrugerea.

(2) Autoritățile judecătorești ordonă ca aceste măsuri să fie puse în aplicare pe cheltuiala contravenientului, în afară de cazul când există motive speciale care se opun acestui lucru.

(3) La examinarea unei cereri de măsuri corective, se va ține seama de faptul că trebuie să existe o proporție între gravitatea încălcării și măsurile corective ordonate, precum și de interesele terților.

## Articolul 11

**Ordine judecătorești**

Statele membre asigură ca, atunci când se pronunță o hotărâre judecătorească de constatare a încălcării unui drept de proprietate intelectuală, autoritățile judecătorești competente să poată pronunța împotriva contravenientului un ordin judecătorec prin care interzic continuarea încălcării. Atunci când legislația internă prevede aceasta, nerespectarea unui ordin judecătorec este pasibilă, dacă este cazul, de plata unor daune cominatorii, cu

scopul de a-i asigura executarea. Statele membre asigură de asemenea ca titularii drepturilor să poată solicita pronunțarea unui ordin judecătoresc împotriva intermediarilor ale căror servicii sunt utilizate de un terț pentru a încălca un drept de proprietate intelectuală, fără a aduce atingere articolului 8 alineatul (3) din Directiva 2001/29/CE.

#### Articolul 12

##### Măsuri alternative

Statele membre pot să prevadă că, în cazuri corespunzătoare și la cererea persoanei care poate face subiectul măsurilor prevăzute în prezenta secțiune, autoritățile judecătorești competente pot să ordone plata către partea prejudiciată a unei despăgubiri bănești în locul aplicării măsurilor prevăzute în prezenta secțiune, dacă persoana respectivă nu a acționat cu intenție sau din neglijență și dacă aplicarea măsurilor respective ar cauza acestei persoane o vătămare disproporționată și dacă o despăgubire bănească a părții prejudiciate pare satisfăcătoare în mod rezonabil.

#### Secțiunea 6

##### Daune-interese și cheltuieli de judecată

#### Articolul 13

##### Daune-interese

(1) Statele membre asigură ca, la cererea părții prejudiciate, autoritățile judecătorești competente să ordone contravenientului care a acționat cu bună știință sau având motive suficiente de a ști acest lucru, plata către titularul dreptului a unor daune-interese adaptate prejudiciului real suferit de acesta prin încălcarea dreptului său.

La stabilirea daunelor-interese, autoritățile judecătorești:

- (a) iau în considerare toate aspectele necesare, cum ar fi consecințele economice negative suferite de partea prejudiciată, în special câștigul nerealizat, orice beneficiu fără justă cauză realizat de contravenient și, dacă este cazul, alte elemente în afara factorilor economici, cum ar fi prejudiciul moral cauzat titularului dreptului prin încălcarea drepturilor sale
- sau
- (b) ca alternativă la litera (a), pot hotărî, dacă este cazul, să fixeze o valoare forfetară pentru daunele-interese, pe baza unor elemente cum ar fi, cel puțin, valoarea redevențelor sau drepturilor care ar fi fost datorate în cazul în care contravenientul ar fi cerut autorizația de a utiliza dreptul de proprietate intelectuală respectiv.

(2) Atunci când contravenientul a săvârșit o încălcare fără a avea știință de aceasta sau fără a avea motive rezonabile de a ști aceasta, statele membre pot să prevadă că autoritățile judecătorești pot ordona recuperarea beneficiilor sau plata unor daune-interese care pot fi prestabilite.

#### Articolul 14

##### Cheltuieli de judecată

Statele membre asigură ca, în principiu, cheltuielile de judecată rezonabile și proporționale și celelalte cheltuieli făcute de partea care a obținut câștig de cauză să fie suportate de partea care a pierdut, în afară de cazul când principiul echității nu permite acest lucru.

#### Secțiunea 7

##### Măsuri de publicitate

#### Articolul 15

##### Publicarea hotărârilor judecătorești

Statele membre asigură ca, în cadrul acțiunilor în justiție inițiate pentru încălcarea unui drept de proprietate intelectuală, autoritățile judecătorești pot ordona, la cererea reclamantului și pe cheltuiala contravenientului, măsuri corespunzătoare pentru difuzarea informațiilor cu privire la hotărâre, inclusiv afișarea hotărârii, precum și publicarea sa integrală sau parțială. Statele membre pot să prevadă măsuri suplimentare de publicitate adaptate unor împrejurări speciale, inclusiv o publicitate de mare amploare.

#### CAPITOLUL III

##### SANȚIUNI APLICATE DE CĂTRE STATELE MEMBRE

#### Articolul 16

##### Sanțiuni aplicate de către statele membre

Fără a aduce atingere măsurilor, procedurilor și mijloacelor de reparație de natură civilă și administrativă prevăzute prin prezenta directivă, statele membre pot să aplice alte sancțiuni corespunzătoare în cazul încălcării unor drepturi de proprietate intelectuală.

#### CAPITOLUL IV

##### CODURI DE CONDUITĂ ȘI COOPERARE ADMINISTRATIVĂ

#### Articolul 17

##### Coduri de conduită

Statele membre încurajează:

- (a) elaborarea, de către asociațiile sau organizațiile de întreprinderi sau profesionale, a unor coduri de conduită la nivel comunitar, destinate să contribuie la respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, în special prin preconizarea utilizării pe discurile optice a unui cod care să permită identificarea originii fabricației lor;
- (b) transmiterea către Comisie a proiectelor de coduri de conduită la nivel național sau comunitar și a eventualelor evaluări privind aplicarea acestor coduri de conduită.

#### Articolul 18

##### Evaluare

(1) După trei ani de la data prevăzută la articolul 20 alineatul (1), fiecare stat membru transmite Comisiei un raport cu privire la aplicarea prezentei directive.

Pe baza acestor rapoarte, Comisia întocmește un raport cu privire la aplicarea prezentei directive, cuprinzând în special o evaluare a eficienței măsurilor luate, precum și o apreciere a impactului său asupra inovației și dezvoltării societății informaționale. Acest raport este transmis Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European. El este însoțit, dacă este cazul, și în lumina evoluției ordinii juridice comunitare, de propuneri de modificări ale prezentei directive.

(2) Statele membre oferă Comisiei ajutorul și asistența de care aceasta poate avea nevoie pentru întocmirea raportului menționat la alineatul (1) paragraful al doilea.

*Articolul 19*

**Schimb de informații și corespondenți**

În scopul promovării cooperării, în special a schimbului de informații, între statele membre și între statele membre și Comisie, fiecare stat membru desemnează unul sau mai mulți corespondenți naționali responsabili cu toate problemele privind aplicarea măsurilor prevăzute de prezenta directivă. Acesta transmite coordonatele corespondentului național (corespondenților naționali) celorlalte state membre și Comisiei.

CAPITOLUL V  
DISPOZIȚII FINALE

*Articolul 20*

**Punere în aplicare**

(1) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până la 29 aprilie 2006. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Adoptată la Strasbourg, 29 aprilie 2004.

*Pentru Parlamentul European*  
Președintele  
P. COX

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de realizare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 21*

**Intrare în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 22*

**Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

*Pentru Consiliu*  
Președintele  
M. McDOWELL